

se mi nasmihala zrela rumenordeča jabolka, ki so ponoči zrela popadala na trato, ali pa jih je odtrgal veter z jablane.

Pobral sem jih ter z zdravimi, mladimi zobmi hlastno vgriznil v najlepše. Druga sem si shranil za predpasnik.

Tačas mi je pripravila babica na mizi na podstenju zajtrk — rumene koruzne ali pa dehteče z ocvirki posute ajdove »žganjke« v belem mleku, na katerem so vabljivo plavale večje in manjše kaplje rumene maščobe.

Ko sem pospravil zajtrk, sem pohitel v hlev, odpel krave, jih pri koritu na sredi dvorišča napojil ter jih dobre volje, prepevajoč in žvižgajoč odgnal z dvorišča skozi vas na »gornji vrt«, ali na kakšno strnišče, ali pa daleč tja na obronek gozda, kjer sem jih pasel do poldneva... (Dalje.)

Golar Manko

Boj

Dva borilca, velikana,
bijeta se na dvorišču,
na dvorišču v senci hruške
brez kanona in brez puške.

Oh, preljuta ta je bitka,
boj korajžnih petelinčkov,
a junaka — korenjaka
ne odmakneta koraka.

Eden plane, drugi skoči,
s kljunom kavsne ga po glavi,
kakor kača jezno piha —
boj se bije brez oddiha.

Zdaj v oči strmita smelo,
se okoli zavrtita —
»Mir!« zakliče koklja-mati —
boja konec je med brati.

Pavle Kveder

Dvoje prebivalcev iz ledenih krajev

Beli kosmatinec je gospodar polarnih krajev in živali. Kot ledene in snežene pokrajine je tudi on oblečen v belo suknjo, da ga težko razločimo od ozemlja, v katerem gospodari.

Pravi velikan je: 1.25 m visok, nad 2 m dolg in nad 500 kg težak. Skoro 200 kg masti ga čuva pred mrazom in mu je rezervna hrana v »suhih dneh«. Zato pa ga zaradi te masti in debelega kožuha tako radi love polarni lovci. Koža je silno debela in pokrita z dolgo, gosto, kocasto dlako.

Ker živi v ledenih pokrajinah, ga je priroda obdarila z različnimi sposobnostmi, brez katerih bi bil zapisan gotovi smrti. Je brezdomec — večer romar po svojem brezkončnem kraljestvu. Nič mu ne škodi silen mraz, potuje po vodi in kopnem in kljubuje različnim severnim grozotam. Moško prenaša vse te severne neprilike: viharje, sneg in led. Severni kraji so njegova domovina, včasih pa se na ledenih ploščah pripelje tudi v južnejša morja.

Ni izbirčen — ledene pokrajine nimajo mnogo dobrot, zato se je prilagodil krajem in prilikam v njih. Ker je največji in najmočnejši od severnih živali, nima med njimi sovražnikov. Brezskrbno gospodari in uničuje svoje podložnike. Vse polarne živali ubija in je. Velik nasprotnik je tjulnom. Je dober in vztrajen plavač. Zato se,